

WILEBRORDI SNELLII R.F.
DE
RE NUMMARIA
Liber singularis.

EX OFFICINA PLANTINIANA
RAPHELENGII,
M. D. CXLII.

Clarissimo Consultissimoz

vivo,

HUGONI GROTIO,

Hollandiæ & Zelandiæ

FISCI ADVOCATO.

MVTVA rerum commercia
necessitas in humanam societa-
tem initio quidem introduxit,
eandem utilitas deinde fre-
quentavit. Nam primitus agricola, pastores,
venatores, aucupes, piscatores, mellificato-
res, arboratores, reliquique etiam opifices
commutabant ea quibus opus non esset, ut
acciperet aliunde quæ sibi deessent. apud quos
permutationis huius comoditate & dulcedine
delimitos, tandem etiam mercaturæ usus in-
ualuit, merciumque inexplebilis satietas eo-
rum animos inuasit. Veruntamen cum in
simplicissimâ illâ rerum permutatione pretio-
rum sæpè maxima inæqualitas valdè impor-
tuna, & quasi assidua τῆ ἀλλοτριῶν, ut Ari-

WILEBORDI SNELLII
DE
RE NUMMARIA
LIBER VNICVS.

NUMISMATVM priscorum ratio-
nem summam & breuiter hic referre
constitui: vnde veteris monetae valore
cum cuiusq. seculi & loci aestimatione
contendendi ratio semper esset in pro-
prietate, atque ita scriptoribus priscis aliquam faciem
allucerem. Neque vero, id ea fine, vt alius suum
honorem eam praereptum: sed potius vt illis, si
quid ab ipsis veritati congruenter dictum sit, suam
aestimationem factam rectam praestarem: si quid
a nobis accuratius inuestigatum, id publicae utili-
tati ne inuiderem. E numismatum igitur generi-
bus Romana maxime & Graeca explicare consti-
tuit. Pecunia est triplici metallo triplex fere in usu
fuit, cuius primus autor ignoratur, vetustissima
mentio in sacris Gen. cap. 33. commate 13 propo-
sita videtur, vbi Abrahamus agrum ab Ephrone ad
sepulturam vxoris emit: ita tamen vt dubium sit
argentumne illud signatum etiam, an tantum ad
pondus expensum fuerit, certe Abrahamus non
numerasse, sed Ephroni appendisse dicitur qua-
dringentos siclos. Et filii Iacobi patriarchae Geneos
capite 43 commate 21. aiunt Iosepho se referre
pecuniam secundum pondus suum. Sed ad Ro-
manam rempublicam me confeto.